YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä tammikuuta 2006 *

Asiassa C-2/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 23.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.1.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

vastaan

Herbosch Kiere NV,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: N. Colneric (esittelevä tuomari), joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues ja K. Lenaerts,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, edustajanaan advocaat P. Derveaux,

— Herbosch Kiere NV, edustajanaan advocaat B. Mergits,

— Irlanti, asiamiehenään D. O'Hagan,

— Slovenian hallitus, asiamiehenään M. Remic,

— Ruotsin hallitus, asiamiehenään K. Norman,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään M. Bethell, avustajanaan barrister T. Ward,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään P. van Nuffel ja D. Martin,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkintaa, sellaisina kuin kyseiset asetukset ovat muutettuina ja ajan tasalle saatettuina 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6) ja sellaisina kuin ne ovat muutettuina 25.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2195/91 (EYVL L 206, s. 2; jäljempänä asetus N:o 1408/71 ja asetus N:o 574/72).

2 Ennakkoratkaisupyyntö on esitetty riita-asiassa, jossa ovat vastakkain Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (kansallinen sosiaaliturvalaitos, jäljempänä Rijksdienst) ja belgialainen Herbosch Kiere NV -niminen yhtiö (jäljempänä Herbosch Kiere), ja se koskee kyseisen yhtiön lähetetyistä irlantilaisista työntekijöistä maksamien sosiaaliturvamaksujen palauttamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

Asetus N:o 1408/71

3 Asetuksen N:o 1408/71 II osasto, joka kattaa 13–17 a artiklan, sisältää sosiaaliturva-alalla sovellettavan lainsäädännön määrittämistä koskevat säännöt.

4 Tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei 14–17 artiklasta muuta johdu:

a) jäsenvaltion alueella työskentelevä henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella ja vaikka hänen työnantajanaan toimivan yrityksen tai yksityisen henkilön kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella;

— — "

5 Saman asetuksen 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa sääntöä sovelletaan ottaen huomioon seuraavat poikkeukset ja olot:

1. a) Jäsenvaltion alueella toimivan yrityksen palveluksessa tavallisesti työskentelevään henkilöön, jonka tämä yritys lähettää toisen jäsenvaltion alueelle suorittamaan siellä työtä tämän yrityksen palveluksessa, sovelletaan edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä edellyttäen, että tämän työskentelyn arvioitu kesto ei ole enempää kuin 12 kuukautta ja että häntä ei lähetetä korvaamaan toista työntekijää, jonka komennus on päättynyt.

— — "

Siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätös N:o 128

6 Siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta (jäljempänä hallintotoimikunta), joka on perustettu asetuksen N:o 1408/71 IV osaston mukaisesti ja jonka tehtävänä on käsitellä erityisesti kaikkia hallinnollisia kysymyksiä ja tulkintakysymyksiä, jotka johtuvat kyseisen asetuksen säännöksistä, teki 17.10.1985 asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 14 b artiklan 1 kohdan soveltamisesta päätöksen N:o 128 (EYVL 1986, C 141, s. 6), joka oli voimassa pääasiaa koskevien tosiseikkojen tapahtuma-aikana. Tämä päätös on korvattu

kyseisten tosiseikkojen tapahtumahetken jälkeen voimaan tulleella, 31.5.1996 tehdyllä päätöksellä N:o 162 (EYVL L 241, s. 28), joka on puolestaan korvattu 13.12.2000 tehdyllä päätöksellä N:o 181 (EYVL 2001, L 329, s. 73).

7 Päätöksen N:o 128 1 kohdan mukaan asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös, "kun jäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen kuuluva työntekijä palkataan siinä jäsenvaltiossa, jossa yrityksellä on kotipaikka tai jonne se on sijoittautunut, sitä varten, että hänet lähetetään työhön — — toiseen jäsenvaltioon — — , sillä edellytyksellä, että:

a) tämän yrityksen ja työntekijän välillä säilyy kiinteä yhteys koko komennuksen ajan;

b) tämä yritys harjoittaa tavallisesti toimintaansa ensimmäisen jäsenvaltion alueella, eli siinä tapauksessa, että yritys, jonka toiminta muodostuu siitä, että se toimittaa tilapäistä henkilöstöä toisten yritysten käyttöön, toimittaa yleensä henkilöstöä kyseisen valtion alueelle sijoittautuneiden yritysten käyttöön henkilöstön työllistämiseksi siellä."

Asetus N:o 574/72

8 Asetuksen N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdassa, joka kuuluu III osastoon, jonka otsikkona on "Sovellettavan lainsäädännön määräämistä koskevien asetuksen säännösten täytäntöönpano", säädetään seuraavaa:

"Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, on annettava todistus siitä, että työntekijään sovelletaan tätä lainsäädäntöä määrättyyn päivään asti;

a) työntekijän tai hänen työnantajansa pyynnöstä asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa — — tarkoitetuissa tapauksissa;

— — "

Edellä lainatussa säännöksessä mainitusta todistuksesta käytetään nimeä "työkomennustodistus" tai "E 101 -todistus".

Belgian lainsäädäntö

9 Wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers -nimisen, 24.7.1987 annetun lain (Belgisch Staatsblad 20.8.1987, s. 12405) 31 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Kiellettyä on sellainen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön I ja II luvussa vahvistetuista säännöistä poiketen harjoittama toiminta, joka muodostuu siitä, että kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön palkkaamat työntekijät toimitetaan sellaisten kolmansien tahojen käyttöön, jotka käyttävät näitä työntekijöitä ja joilla on heihin nähden osa tavallisesti työnantajalle kuuluvaa määräysvaltaa, lukuun ottamatta tiettyjä yleishyödyllisiä yhdistyksiä, jotka on vahvistettu ministerineuvostossa tehdyssä kuninkaan päätöksessä."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Herbosch Kieren tehtävänä oli toteuttaa vuoden 1991 huhtikuun ja syyskuun välisenä aikana tukiseinä- ja betonitöitä ja asentaa teräspalkkeja kahdella Belgiassa sijaitsevalla työmaalla. Näiden töiden toteuttamista varten Herbosch Kiere kääntyi ICDS Constructors Ltd -nimisen irlantilaisen yrityksen (jäljempänä ICDS Constructors) puoleen. Kyseisten työmaiden osalta tehtiin kaksi alihankintasopimusta.

11 Herbosch Kiere tarkasti muun muassa, että ICDS Constructorsin Belgiaan palkkaamille työntekijöille oli myönnetty asetuksen N:o 574/72 11 artiklassa tarkoitettu voimassa oleva työkomennustodistus ja että näiden työntekijöiden sosiaaliturvamaksut oli maksettu Irlannissa. Asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleen tuomioistuimen mukaan yhtä poikkeusta lukuun ottamatta kaikille kyseisille työntekijöille oli myönnetty E 101 -todistus.

12 Työministeriön (Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid) sosiaalilainsäädännöstä vastaava yksikkö laati 12.10.1992 pöytäkirjan, jossa todettiin, että Herbosch Kiere käytti ICDS Constructorsin sen käyttöön toimittamia irlantilaisia työntekijöitä ja että näin ollen kyseisten työntekijöiden todellinen työnantaja ei ollut viimeksi mainittu yhtiö vaan Herbosch Kiere.

13 Rijksdienst katsoi tuossa pöytäkirjassa tehtyjen päätelmien perusteella, että Herbosch Kierellä oli tietty osa työnantajalle kuuluvasta määräysvallasta kyseisiin työntekijöihin nähden, joten heillä oli katsottava olevan Herbosch Kieren kanssa tehty työsopimus. Näin ollen Rijksdienst vaati Herbosch Kiereä maksamaan Belgian sosiaaliturvajärjestelmän mukaiset maksut.

14 Herbosch Kiere maksoi Rijksdienstin vaatimat, määrältään 3 647 567 Belgian frangin (90 420,82 euroa) suuruiset sosiaaliturvamaksut mutta teki niitä koskevan varauman ja vaati kyseisen määrän palauttamista Arbeidsrechtbank te Brusselissä, joka hyväksyi tämän vaatimuksen suurimmalta osin.

15 Arbeidshof te Brussel, jolle Riksdienst valitti asiasta, katsoo, että sillä on epäselvyyttä asetuksen N:o 1408/71 kyseisten säännösten tulkinnasta. Kansallinen tuomioistuin pohtii asiassa C-202/97, FTS, 10.2.2000 annetun tuomion (Kok. 2000, s. I-883) ja asiassa C-178/97, Banks ym., 30.3.2000 annetun tuomion (Kok. 2000, s. I-2005) valossa, mikä arvo toimivaltaisen laitoksen ja kyseiset työntekijät vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuinten on oikeudellisesti annettava E 101 -todistukselle. Ottaen huomioon Rijksdienstin ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä kansallisessa tuomioistuimessa esittämät huomautukset, joiden mukaan tämä todistus ilmentää vain sitä staattista tilannetta, joka on tai jonka pitäisi olla olemassa työntekijää lähetettäessä, kansallinen tuomioistuin pohtii, millä edellytyksillä voidaan tutkia, säilyykö lähetetyn työntekijän ja lähettävän yrityksen välillä kiinteä yhteys koko komennuksen ajan.

16 Näissä olosuhteissa Arbeidshof te Brussel päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voiko vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuin tutkia ja/tai arvioida kiinteän yhteyden olemassaoloa työntekijät lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä, kun otetaan huomioon, että asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sisältyvä 'yritystä, jonka palveluksessa työntekijä on tavallisesti työssä', koskeva käsite edellyttää (päätöksen nro 128 nojalla), että lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä säilyy kiinteä yhteys koko komennuksen ajan?

2) Voiko muun kuin edellä mainitun (E 101) -todistuksen myöntäneen jäsenvaltion tuomioistuin jättää todistuksen huomiotta ja/tai julistaa sen pätemättömäksi, jos sen käsiteltäväksi saatetun asian tosiseikkojen perusteella voidaan havaita, ettei lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä ole kiinteää yhteyttä komennuksen aikana?

3) Sitooko vastaanottavan valtion tuomioistuimen päätös, jolla se jättää edellä mainitun (E 101) -todistuksen huomiotta ja/tai julistaa sen pätemättömäksi, lähtövaltion toimivaltaista laitosta edellä selostetun kaltaisissa olosuhteissa?"

Ennakkoratkaisukysymysten arviointi

17 Ennakkoratkaisukysymykset koskevat vain asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja asetuksen N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkintaa. Näin ollen ei ole tarpeen ottaa huomioon palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1), jonka 19. perustelukappaleessa todetaan, että "tämä direktiivi ei velvoita oikeudellisesti tunnustamaan tilapäistyövoimaa välittäviä yrityksiä, eikä se estä jäsenvaltioita soveltamasta alueellaan työvoiman vuokrausta koskevaa lainsäädäntöään sellaisiin yrityksiin, jotka eivät ole sijoittautuneet jäsenvaltioiden alueelle mutta jotka palveluja tarjotessaan harjoittavat toimintaansa jäsenvaltioiden alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista".

Ensimmäinen ja toinen kysymys

18 Kansallinen tuomioistuin pyrkii ensimmäisellä ja toisella kysymyksellään selvittämään, sitooko, ja missä määrin, asetuksen N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnetty E 101 -todistus vastaanottavan valtion sisäistä oikeusjärjestystä sen osalta, onko lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä kiinteä yhteys koko komennuksen ajan.

19 Tämän osalta on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, johon on viitattu myös hallintotoimikunnan päätöksessä N:o 128, todetaan, että kiinteän yhteyden säilyminen komennusjakson ajan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja niiden työntekijöiden välillä, jotka se on lähettänyt työkomennukselle toisen jäsenvaltion alueelle, on yksi asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisen edellytyksistä (ks. vastaavasti em. asia FTS, tuomion 24 kohta). E 101 -todistukseen sisältyvä toteamus perustuu tällaiseen yhteyteen.

20 Tämän todistuksen tarkoituksena on asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn aineellisen säännöksen tavoin helpottaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta (ks. vastaavasti em. asia FTS, tuomion 48 kohta).

21 Kyseisessä todistuksessa sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonne tilapäistä työvoimaa välittävä yritys on sijoittautunut, ilmoittaa, että sen omaa sosiaaliturvajärjestelmää sovelletaan edelleen työkomennukselle lähetettyihin työntekijöihin

työkomennusjakson ajan. Näin ollen tämä todistus merkitsee välttämättä sitä, että toisen jäsenvaltion järjestelmää ei ole tarkoitus soveltaa sen periaatteen vuoksi, että työntekijöiden on kuuluttava yhteen ainoaan sosiaaliturvajärjestelmään (em. asia FTS, tuomion 49 kohta).

22 EY 10 artiklassa ilmaistu lojaalin yhteistyön periaate velvoittaa toimivaltaisen laitoksen arvioimaan oikein asiaankuuluvia seikkoja sovellettavan lainsäädännön määrittämistä koskevien sääntöjen soveltamiseksi sosiaaliturva-alalla ja näin ollen takaamaan E 101 -todistuksessa olevien mainintojen paikkansapitävyyden (em. asia FTS, tuomion 51 kohta).

23 Mitä tulee sen jäsenvaltion, johon työntekijät on lähetetty, toimivaltaisiin laitoksiin, EY 10 artiklasta johtuvasta yhteistyövelvollisuudesta seuraa, että tätä velvollisuutta ei noudatettaisi — ja asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja asetuksen N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteet jätettäisiin ottamatta huomioon — jos kyseisen jäsenvaltion laitokset katsoisivat, että todistuksen maininnat eivät sido niitä, ja liittäisivät työntekijät myös omaan sosiaaliturvajärjestelmäänsä (ks. em. asia FTS, tuomion 52 kohta).

24 Näin ollen koska E 101 -todistuksella luodaan olettama siitä, että työkomennuksella olevat työntekijät säännönmukaisesti liitetään sen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, jonne tilapäisiä työntekijöitä välittävä yritys on sijoittautunut, se velvoittaa sen jäsenvaltion, jossa työntekijät ovat työkomennuksella, toimivaltaista laitosta (ks. em. asia FTS, tuomion 53 kohta).

25 Päinvastainen ratkaisu olisi omiaan loukkaamaan työntekijöiden liittämistä yhteen ainoaan sosiaaliturvajärjestelmään koskevaa periaatetta sekä sovellettavan järjestelmän ennalta-arvattavuutta ja näin ollen oikeusturvaa. Niissä tapauksissa, joissa sovellettavaa järjestelmää on vaikea määritellä, kummankin kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten olisi katsottava oman sosiaalijärjestelmänsä soveltuvan työntekijöihin näiden vahingoksi (ks. em. asia FTS, tuomion 54 kohta).

26 Näin ollen niin kauan kuin E 101 -todistusta ei ole peruutettu taikka todettu pätemättömäksi, sen jäsenvaltion, jonne työntekijät on lähetetty työkomennukselle, toimivaltaisen laitoksen on otettava huomioon se seikka, että lähetettyihin työntekijöihin sovelletaan jo sen jäsenvaltion, jonne heidät palkannut yritys on sijoittautunut, sosiaaliturvajärjestelmää, eikä tämä laitos näin ollen voi soveltaa kyseessä oleviin työntekijöihin omaa sosiaaliturvajärjestelmäänsä (ks. em. asia FTS, tuomion 55 kohta)

27 Kyseisen E 101 -todistuksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on kuitenkin tarkasteltava uudelleen todistuksen antamisen perustelujen riittävyyttä ja tarpeen vaatiessa peruutettava todistus, jos sen jäsenvaltion, jonne työntekijät on lähetetty työkomennukselle, toimivaltainen laitos esittää epäilyksiä kyseisen todistuksen perustana olevien tosiseikkoja koskevien toteamusten paikkansapitävyydestä ja näin ollen siinä olevista maininnoista erityisesti sen vuoksi, että ne eivät vastaa asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimuksia (ks. em. asia FTS, tuomion 56 kohta).

28 Tilanteessa, jossa kyseessä olevat laitokset eivät pääse yksimielisyyteen muun muassa erityisessä tilanteessa ominaisten tosiseikkojen arvioinnista eivätkä näin ollen siitä, kuuluuko se asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, ne voivat jättää asian hallintotoimikunnan käsiteltäväksi (ks. em. asia FTS, tuomion 57 kohta).

29 Jos hallintotoimikunta ei onnistu yhteensovittamaan toimivaltaisten laitosten näkökantoja asiassa sovellettavasta lainsäädännöstä, se jäsenvaltio, jonka alueelle työntekijät on lähetetty työkomennukselle, voi ilman, että se vaikuttaisi todistuksen antaneen laitoksen jäsenvaltiossa käytettävissä oleviin oikeussuojakeinoihin, aloittaa EY 227 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia tällaisen kanteen yhteydessä, mitä lainsäädäntöä kyseisiin työntekijöihin on sovellettava, ja näin ollen E 101 -todistukseen kuuluvien mainintojen paikkansapitävyyden (ks. em. asia FTS, tuomion 58 kohta).

30 Jos hyväksyttäisiin se, että toimivaltainen kansallinen laitos voisi saattaa asian lähetetyn työntekijän vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi ja saada aikaan sen, että E 101 -todistus julistettaisiin pätemättömäksi, jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten lojaalin yhteistyön periaatteeseen perustuva järjestelmä saattaisi vaarantua.

31 Niin kauan kuin E 101 -todistusta ei ole peruutettu tai julistettu pätemättömäksi, se sitoo sen jäsenvaltion sisäistä oikeusjärjestystä, jonne kyseiset työntekijät on lähetetty, ja näin ollen tuon jäsenvaltion toimivaltaisia laitoksia.

32 Tästä seuraa, että vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole oikeutta tutkia E 101 -todistuksen pätevyyttä tämän todistuksen myöntämisen perustana olevia tosiseikkoja koskevien toteamusten osalta eikä erityisesti kiinteän yhteyden olemassaoloa työntekijät lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä.

33 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että niin kauan kuin asetuksen N:o 574/72 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnetyn E 101 -todistuksen myöntäneet jäsenvaltion viranomaiset eivät ole peruuttaneet sitä tai julistaneet sitä pätemättömäksi, kyseinen todistus sitoo sen jäsenvaltion toimivaltaista laitosta ja tuomioistuimia, jonne kyseiset työntekijät on lähetetty. Näin ollen kyseiset työntekijät vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole oikeutta tutkia E 101 -todistuksen pätevyyttä tämän todistuksen myöntämisen perustana olevia tosiseikkoja koskevien toteamusten osalta eikä erityisesti sitä, onko työntekijät lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä olemassa näiden työntekijöiden komennuksen ajan sellainen kiinteä yhteys, jota tarkoitetaan asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, kun sitä luetaan yhdessä päätöksen N:o 128 1 kohdan kanssa.

Kolmas kysymys

34 Ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Niin kauan kuin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 ja sellaisena kuin se on muutettuna 25.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2195/91, 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnetyn E 101 -todistuksen myöntäneet jäsenvaltion viranomaiset eivät ole peruuttaneet sitä tai julistaneet sitä pätemättömäksi, kyseinen todistus sitoo sen jäsenvaltion toimivaltaista laitosta ja tuomioistuimia, jonne kyseiset työntekijät on lähetetty. Näin ollen kyseiset työntekijät vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole oikeutta tutkia E 101 -todistuksen pätevyyttä tämän todistuksen myöntämisen perustana olevia tosiseikkoja koskevien toteamusten osalta eikä erityisesti sitä, onko työntekijät lähettävän yrityksen ja lähetetyn työntekijän välillä olemassa näiden työntekijöiden komennuksen ajan sellainen kiinteä yhteys, jota tarkoitetaan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 2001/83 ja sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2195/91, 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 14 b artiklan 1 kohdan soveltamisesta 17 päivänä lokakuuta 1985 tehdyn siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätöksen N:o 128 1 kohdan kanssa.

Allekirjoitukset